

RASEBORG
RAASEPORI

Ehdotus **XX.XX.2020**

Hyväksytty ympäristö- ja rakennuslautakunnassa

XX.XX.2020

Voimaantulo XX.XX.XXXX

RAASEPORIN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

Annettu ympäristönsuojelulain (527/2014) 202 §:n nojalla

Luonnos, versio 26.2.2020

SISÄLLYSLUETTELO

JOHDANTO	2
1. LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET	2
1 § Tavoite	2
2 § Määräysten antaminen ja valvonta.....	2
3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin säädöksiin ja määräyksiin.....	3
4 § Määritelmät näissä ympäristönsuojelumääräyksissä:	3
2. LUKU VESIENSUOJELU JA JÄTEVESIEN HAITTAVAIKUTUSTEN EHKÄISEMINEN	4
5 § Talousjätevesien käsittely kiinteistöillä, joita ei ole liitetty kunnallistekniikkaan	4
6 § Siirtymäsäännökset.....	4
7 § Jätevesijärjestelmien sijoitusetäisyydet.....	5
8 § Vähäiset jätevesimäärät.....	6
9 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto	6
10 § Mattojen ja muiden tekstiilien pesu	7
11 § Lumenkaatopaikat.....	7
3. LUKU JÄTTEET JA KEMIKAALIT	8
12 § Jätteen hyödyntäminen maanrakentamisessa	8
13 § Polttonesteiden ja muiden terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien varastointi ja käsittely	9
14 § Säiliöiden tarkastaminen	10
15 § Maanalaisten säiliöiden poistaminen.....	10
16 § Polttonesteiden jakelupisteet	10
17 § Maalämpöjärjestelmät	11
18 § Maalämpöjärjestelmien huollossa ja rakentamisessa muodostuvat jätteet	11
4. LUKU MELUN TORJUNTA	12
19 § Häiritsevää melua koskevat määräykset.....	12
5. LUKU KUNNOSTUS JA HUOLTOTOIMENPITEET	13
20 § Pölyn- ja liukkauden torjunta	13
21 § Kunnostustyöt	14
6. LUKU ILMANSUOJELU	14
22 § Savukaasupäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisy.....	14
7. LUKU ELÄINSUOJAT JA LANNAN LEVITTÄMINEN	15
23 § Eläinsuojat	15
24 § Lannan, virtsan, säilörehun ja jätevesilieteen puristenesteen levittäminen	15
8. LUKU VALVONTATIETOJEN ANTAMINEN	15
25 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja	15
9. LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET	15
26 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä.....	15
27 § Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset	16
10. LUKU VOIMAANTULOSÄÄNNÖKSET	16
28 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo.....	16
29 § Siirtymäkausimääräykset	16

JOHDANTO

Mitä ympäristönsuojelumääräykset ovat, ja ketä ne koskevat?

Nämä Raaseporin kaupungin ympäristönsuojelumääräykset sisältävät kunnan antamia erityisiä määräyksiä, jotka ovat voimassa Raaseporin kaupungin alueella.

Määräykset sitovat kaikkia Raaseporin kaupungin alueella toimivia, niin asukkaita, yrityksiä kuin muitakin, joiden toiminnasta voi aiheutua ympäristön pilaantumista. Ympäristönsuojelumääräyksillä selkiytetään lain tulkintoja ja myös taataan eri toimijoiden tasapuolinen kohtelu.

Ympäristönsuojelumääräykset eivät kuitenkaan koske toimintoja, joilla on voimassa oleva ympäristölupa tai jotka on ympäristönsuojelulain nojalla rekisteröity.

Ympäristönsuojelumääräykset on annettu erityisesti paikallisia olosuhteita silmälläpitäen:

- Meri ja saaristo, niiden erityispiirteet Raaseporissa, sekä merialueen tila (ekologinen tilaluokitus);
- Ympäristöön kohdistuva voimakas virkistyskäyttöpaine sekä maalla että merellä;
- Tärkeät pohjavesialueet, ja erityisesti ensimmäisen Salpausselän pohjavesiesiintymien merkitys Karjaan ja Tammisaaren keskustaajamien vesihuollossa;
- Alueen merkitys luonnon monimuotoisuudelle.

1. LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Näiden ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen

- ehkäistä ympäristön pilaantumista;
- turvata terveellinen ja viihtyisä sekä luonnontaloudellisesti kestävä ja monimuotoinen ympäristö;
- ehkäistä jätteistä aiheutuvia haitallisia vaikutuksia.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

Raaseporin kaupunginvaltuusto on antanut nämä ympäristönsuojelumääräykset ympäristönsuojelulain (527/2014) 202 §:n nojalla.

Määräysten noudattamista valvoo kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, jona Raaseporissa toimii ympäristö- ja rakennuslautakunta.

Ympäristö- ja rakennuslautakunta voi siirtää itselleen kuuluvaa toimivaltaa alaisilleen viranhaltijoille siten, kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) 7 §:ssä on säädetty.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muuhun lainsäädäntöön ja määräyksiin

Nämä määräykset ovat voimassa koko Raaseporin kaupungin alueella, jollei muualla näissä määräyksissä toisin säädetä.

Näiden ympäristönsuojelumääräyksien lisäksi on noudatettava ympäristönsuojelusta annettuja lakeja ja asetuksia, sekä näiden nojalla annettuja muita määräyksiä. Esimerkkejä muusta huomioon otettavasta lainsäädännöstä ja säännöksistä:

- Ympäristönsuojelulaki
- Jätelaki
 - Kunnalliset jätehuoltomääräykset
- Kemikaalilaki
- Luonnonsuojelulaki
- Maankäyttö- ja rakennuslaki
 - Raaseporin kaupungin rakennusjärjestys
- Vesilaki
- Vesihuoltolaki
- Merenkulun ympäristönsuojelulaki
- Terveystoimintalaki
- Pelastuslaki

Ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan muiden kunnallisten määräysten rinnalla ja tarvittaessa niiden kanssa samanaikaisesti. Tällaisia määräyksiä ovat mm. jätehuoltomääräykset, rakennusjärjestys ja eräiltä osin kaavamääräykset.

Kunnan viranomaisten tulee lupa-asiaa ratkaistaessa tai muuta viranomaispäätöstä tehtäessä ottaa huomioon, mitä näissä määräyksissä säädetään.

4 § Määritelmät näissä ympäristönsuojelumääräyksissä:

1) **taajaan rakennettu alue**, jolla tarkoitetaan asemakaavoitettuja alueita sekä lisäksi Bromarvin kirkonkylän osayleiskaava-alueita ja Mustion ruukin osayleiskaava-alueita; taajaan rakennettuihin alueisiin eivät kuitenkaan kuulu ranta-asemakaava-alueet. Ajantasaiset kartat kaava-alueista ovat Raaseporin karttapalvelussa, joka on osoitteessa: <http://kartta.raasepori.fi>.

2) **vesistö**, jolla tarkoitetaan järveä, lampea, jokea, puroa ja muuta luonnollista vesialuetta sekä tekojärveä, kanavaa ja muuta vastaavaa keinotekoisia vesialuetta; vesistönä ei kuitenkaan pidetä noroa, ojaa ja lähdeä. Vesistöjä koskevia määräyksiä sovelletaan myös merialueeseen. (Vesilaki 587/2011).

3) **pääoja**, jolla tarkoitetaan sellaista kokooja- tai valtaojaa, jossa enimmän ajan vuodesta virtaa vettä.

4) **ranta-alue**, jolla tarkoitetaan aluetta, joka ulottuu 200 metrin päähän vesistön tai meren keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta.

5) **pohjavesialue**, joilla tarkoitetaan yhdyskunnan vedenhankintaa varten tärkeää pohjavesialuetta (1-luokka) tai muuhun vedenhankintakäyttöön soveltuvaa

pohjavesialuetta (2-luokka). Pohjavesialueiden ajantasaisia karttoja ylläpitää valtion ympäristöhallinto; tiedot pohjavesialueista päivitetään myös säännöllisin väliajoin Raaseporin karttapalveluun, joka on osoitteessa: <http://kartta.raasepori.fi>.

2. LUKU VESIENSUOJELU JA JÄTEVESIEN HAITTAVAIKUTUSTEN EHKÄISEMINEN

5 § Talousjätevesien käsittely kiinteistöillä, joita ei ole liitetty kunnallistekniikkaan

Talousjätevesien käsittelyyn kiinteistöillä, joita ei ole liitetty kunnallistekniikkaan, sovelletaan vyöhykejakoja 1–5. Hyväksyttävä jätevesien käsittelyjärjestelmän vähimmäistaso eri vyöhykkeillä on seuraava:

Vyöhyke 1: Maa-alue II:

Kaikki vähimmäisvaatimuksen (BOD₇ 80 %, P_{tot} 70 %, N_{tot} 30 %) täyttävät jätevesien käsittelyjärjestelmät soveltuvat jätevesien käsittelyyn.

Vyöhyke 2: Maa-alue I

Kaikki tiukemman puhdistustason¹⁾ (BOD₇ 90 %, P_{tot} 85 %, N_{tot} 40 %) täyttävät jätevesien käsittelyjärjestelmät soveltuvat jätevesien käsittelyyn.

Vyöhyke 3: Ranta-alue II

Käymäläjätevedelle umpisäiliö tai tiukemman puhdistustason¹⁾ (BOD₇ 90 %, P_{tot} 85 %, N_{tot} 40 %) täyttävä jätevesien käsittelyjärjestelmä.

Harmaavesille tiukemman puhdistustason¹⁾ (BOD₇ 90 %, P_{tot} 85 %, N_{tot} 40 %) täyttävä käsittelyjärjestelmä.

Vyöhyke 4: Ranta-alue I

Mantereella ympäri vuoden toimivalla tiellä: Käymäläjätevedelle umpisäiliö.

Saarissa sekä alueilla, joille ei ole tieyhteyttä tai ympärivuotista tietä: Vesikäymälää ei saa rakentaa. Suositellaan kuivakäymälää.

Vyöhyke 5: Pohjavesialue

Kaikille jätevesille (musta- ja harmaavesi) umpisäiliö.

Vaihtoehtoisesti jätevedet voidaan käsitellä tiiviissä käsittelyjärjestelmässä (josta ne on johdettava käsittelyn jälkeen pohjavesialueen ulkopuolelle).

Vaihtoehtoisesti jätevedet voidaan johtaa käsiteltäväksi pohjavesialueen ulkopuolelle.

¹⁾Puhdistustaso, joka täyttää valtioneuvoston asetuksen talousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla (157/2017) 4 §:n mukaisen ohjeellisen puhdistustason pilaantumiselle herkillä alueilla (BOD₇ 90 %, P_{tot} 85 %, N_{tot} 40 %).

Vyöhykkeiden rajat sekä jätevesien käsittelytason vähimmäisvaatimus eri vyöhykkeissä on kuvattu Raaseporin karttapalvelussa <http://kartta.raasepori.fi>.

6 § Siirtymäsäännökset

Mikäli jätevesijärjestelmä on rakennettu ennen 2004 eikä puhdistusvaatimukset kiinteistön osalta täyty, kiinteistön jätevesijärjestelmä olisi pitänyt kunnostaa 31.10.2019

mennessä, jos rakennus sijaitsee pohjavesialueella tai enintään 100 metriä vesistöstä tai merestä. (Laki ympäristönsuojelulain muuttamisesta (19/2017) § 156a).

Muilla alueilla ympäristönsuojelumääräyksissä annettu vaatimus tulee noudatettavaksi, jos kiinteistöllä rakennetaan vesikäymälä tai tehdään vesi- ja viemärlaitteistoja koskeva luvanvarainen korjaus- ja muutostyö. Vaatimus tulee myös noudatettavaksi, jos kyseessä on rakennuslupaa edellyttävä rakennuksen rakentamiseen rinnastettava korjaus- ja muutostyö. Uudisrakentamisessa vaatimusten tulee täytyä heti.

Perustelu: Puhdas jätevesi sisältää ravinteiden lisäksi fekaalisia mikrobeja, lääkaineita, muovien pehmitinaineita, antibakteriaalisia aineita, heikosti haihtuvia orgaanisia yhdisteitä sekä muita aineita, jotka voivat aiheuttaa pohjaveden pilaantumista ja vesistöjen rehevöitymistä.

Suuri osa kaupungin asukkaista asuu viemäriverkoston ulkopuolella. Näillä alueilla puutteellisesti käsitelty jätevesi muodostaa suuren osan vesistöemme kuormituksesta. Raaseporin ympäristötoimisto on teettänyt ympäristöarvion kunnan maa- ja vesialueista tunnistaakseen jätevesikuormitukselle herkäät alueet (KRAV-hanke). Raasepori on jaettu viiteen jätevesivyöhykkeeseen, joissa otetaan huomioon kiinteistön maantieteellinen sijainti ja jätevesikuormituksen vastaanottavan vesistön ekologinen tila. Tiukempia vaatimuksia sovelletaan rannoilla, saaristossa ja pohjavesialueilla.

Selvitys on tehty jätevesien asianmukaisen käsittelyn turvaamiseksi viemäriverkoston ulkopuolella sijaitsevilla kiinteistöillä jätevesistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä voidaan esittää perustason puhdistusvaatimuksia tiukempia vaatimuksia, jos se on paikallisten ympäristöolosuhteiden vuoksi välttämätöntä.

(YSL 17, 155, 156c, 202 §)

7 § Jätevesijärjestelmien sijoitusetäisyydet

Käsiteltyjen jätevesien purkupaikkaa ja jätevesien käsittelyjärjestelmää ei saa sijoittaa tulvaherkälle paikalle.

Käsiteltyjen jätevesien purkupaikan ja jätevesien käsittelyjärjestelmän sijoittamisessa kiinteistöllä on noudatettava seuraavia vähimmäisuojaetäisyyksiä. Tontin olosuhteista johtuen voidaan vesitiiviille säiliörakennelmalle hyväksyä pienemmät suojaetäisyydet. Jossain tapauksissa saatetaan myös edellyttää suurempia suojaetäisyyksiä.

Kohde	Vähimmäisetäisyys (m)
tie tai tontin raja	5 m
vesistö, meren rantaviiva, pääoja, noro tai lähde	30 m, 15 m saunan harmaat vedet
talousvesikaivo	30 m
vedenottamo	200 m

Perustelut: Taulukossa esitetyn suojaetäisyyden on katsottu riittävän pinta- ja pohjaveden laadun turvaamiseen, mikäli alueen maaperä pystyy suodattamaan jätevettä. (YSL 202 §)

8 § Vähäiset jätevesimäärät

Ympäristönsuojelumääräykset eivät koske vähäisen jätevesimäärien kohteita. Ympäristönsuojelulain 155.2 §:n mukaan muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan johtaa puhdistamatta maahan, jos niiden määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Pienet jätevesimäärät (esimerkiksi rantasaunan kannettu vesi) voidaan imeyttää hallitusti maaperään imeytyskaivon, -kuopan tai muun sellaiseen käyttöön tarkoitetun rakenteen kautta. Maaperän on sovelluttava jätevesien imeyttämiseen, eivätkä jätevedet saa joutua suoraan vesistöön tai ojaan.

9 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesun ja huollon rajoitukset

9.1 Ammattimainen pesu

Ammattimainen ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu kiinteistöllä on sallittu ainoastaan tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljyerotuskaivon kautta kunnalliseen jätevesiviemäriin, umpisäiliöön tai valvontaviranomaisen hyväksymään jätevesien käsittelyjärjestelmään.

9.2 Satunnainen pesu

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden satunnainen pesu on sallittua, mikäli pesuvedet voidaan johtaa jätevesiviemäriin tai imeyttää maahan siten, että niistä ei aiheudu haittaa naapureille, ympäristölle eikä terveydelle. Mikäli vedet imeytetään maahan, ei liuotinpesuaineita saa käyttää.

9.3 Pesu katu- ja tiealueilla, muilla yleisillä alueilla ja rantavyöhykkeillä

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu on kielletty katu- ja tiealueilla ja muilla yleisessä käytössä olevilla alueilla. Pesu on kielletty myös sellaisilla rantavyöhykkeillä, joista pesuvedet voivat joutua suoraan vesistöön.

9.4 Veneiden pohjamaalit

Veneiden pohjasta poistettu antifouling- eli pohjamaali tulee käsitellä vaarallisena jätteenä. Lähtökohtaisesti kaikkia veneiden vanhoja pohjamaaleja tulee pitää antifouling- eli myrkkymaaleina, jos ei muuta pystytä luotettavasti osoittamaan (varovaisuusperiaate).

Veneiden pohjamaalin poisto tulee tehdä märkähiontana. Kuivahiontaa saa tehdä ainoastaan silloin, kun hiottava kohde on joka puolelta kauttaaltaan katettu teltalla tai vastaavalla tuultapitävällä suojalla.

Pohjamaalia poistettaessa tai maalattaessa tulee alusta kattaa suojapeitteellä tai muulla läpäisemättömällä kankaalla, tai työ tulee tehdä erityisellä veneiden maalaukseen suunnitellulla läpäisemättömällä alustalla.

Maalijätettä ei saa päästää maahan tai veteen, vaan se tulee toimittaa vaarallisen jätteen keräykseen. Myös maalijätettä sisältävät suojakankaat, suojapeitteet ym. välineet tulee toimittaa vaarallisen jätteen keräykseen.

Muiden säädösten perusteella huomioitavaa: kiinnittymisenestovalmisteiden käyttö sisävesillä liikkuvissa veneissä on nykyisin kokonaan kielletty.

Perustelut: Vesiä maastoon johdettaessa on aina pidettävä huoli siitä, ettei aiheuteta maaperän tai pohjaveden pilaantumista tai ylimääräistä vesistön kuormitusta. Ammattimaisesta pesusta syntyy paljon jätevesiä, jotka voivat aiheuttaa ympäristön pilaantumista, jos niitä johdetaan puhdistamatta suoraan maastoon. (YSL 16, 17, 202 §)

Suositus: Koska myrkkymaalit aiheuttavat laajoja haittoja vesieliöille, suositellaan veneen pohjien puhtaana pitämisessä vaihtoehtoisia menetelmiä: puhdistus mekaanisesti harjaamalla ja/tai käyttämällä painepesuria, veneen nostaminen välillä kuiville, jos mahdollista, sekä veneen pohjan suojaaminen valolta ja auringolta, jolloin eliöiden tarttuminen pohjaan vähenee.

10 § Mattojen ja muiden tekstiilien pesu

Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien pesu kiinteistöllä tulee järjestää siten, etteivät pesuvedet joudu suoraan vesistöön ja ettei niistä aiheudu pohjavesien tai talousvesikaivojen pilaantumisen vaaraa.

Yleisellä pesupaikalla jätevedet on johdettava viemäriverkostoon.

Perustelut: Vesiä maastoon johdettaessa on aina pidettävä huoli siitä, ettei aiheuteta maaperän tai pohjaveden pilaantumista tai ylimääräistä vesistön kuormitusta. (YSL 16, 17, 202 §)

11 § Lumenkaatopaikat

Tämä pykälä ei koske pienimuotoista toimintaa.

Lumenkaatopaikkojen sijoittaminen pohjavesialueelle on kielletty.

Lumenkaatopaikat tulee sijoittaa ja toteuttaa siten, että niiden sulamisvedet eivät aiheuta vahinkoa tai haittaa naapurikiinteistölle, roskaantumista, terveyshaittaa tai ympäristön pilaantumista. Lumenkaatopaikan haltijan on huolehdittava alueen siivoamisesta välittömästi lumien sulamisen jälkeen.

Lumenkaatopaikan perustamisesta on tehtävä ilmoitus ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään 30 päivää ennen toimenpidettä. Jos lumenkaatopaikan sijoittamisesta voi aiheutua ympäristön pilaantumista, on toiminnalle haettava ympäristölupa.

Perustelut: Lumenkaatopaikoille tuotava lumi saattaa sisältää roskia ja muita liika-aineita, kuten ajoneuvoista valunutta öljyä. Lumenkaatopaikka tulee sijoittaa ja sitä tulee käyttää siten, että haitalliset vaikutukset voidaan ehkäistä. (YSL 17, 202 §)

3. LUKU JÄTTEET JA KEMIKAALIT

12 § Jätteen hyödyntäminen maarakentamisessa

Tätä määräystä sovelletaan muuhun kuin laitos- tai ammattimaiseen hyödyntämiseen.

Jätteen hautaaminen maahan on kielletty.

Maarakentamisessa voidaan kuitenkin hyötykäyttää puhtaita ja käyttötarkoitukseen soveltuvia jäte-eriä (lähinnä betoni- ja tiilimurska) vähäisessä määrin korvaamaan luonnonaineksia.

Hyödyntäjän on oltava selvillä jäte-erien puhtaudesta ja haitattomuudesta. Betoni- ja tiilirakenteiden purkamisessa vaarallinen jäte, kuten asbesti ja PCB:tä sisältävät saumat, lajitellaan erilleen hyötykäyttöön kelpaavista jakeista. Jos sijoitettava jäte on peräisin alueelta, jota on käytetty ampumaratana, huoltoasema-, korjaamo- tai pesulatoimintaan, romun tai jätteiden käsittelyyn, teolliseen toimintaan tai muuhun vastaavaan toimintaan, on materiaalin haitattomuudesta esitettävä etukäteen luotettavat analyysitulokset ja asiantuntijalausunto.

Jätteen hyödyntämisestä on ilmoitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään 30 vuorokautta ennen hyödyntämistä. Ilmoituksen perusteella ympäristönsuojeluviranomainen arvioi, onko jätteen hyödyntäminen maarakentamisessa mahdollista.

Hyödyntäminen voidaan yleensä tehdä seuraavin edellytyksin:

- Jätteen hyödyntämiselle on järkevä ja tosiasiallinen tarve.
- Sijointupaikka ei ole pohjavesialueella.
- Suojaetäisyys jätettä sisältävän rakenteen alimman tason ja pohjaveden ylimmän tason välillä on vähintään 1 m.
- Suojaetäisyys talousvesikäytössä olevaan kaivoon on vähintään 30 m.
- Suojaetäisyys lähimpään vesistöön, meren rantaviivaan, pääojaan, noroon tai lähteeseen on vähintään 15 m.
- Materiaali ei sisällä ympäristölle tai terveydelle haitallisia aineita eikä merkittäviä määriä betoniterästä.
- Jätettä sisältävä rakenne peitetään vähintään 10 cm kerroksella luonnonkiviainesta tai multaa taikka päällystetään asfaltilla tai vastaavalla.

Jätteen hyödyntämiselle on oltava hyödyntämispaikan omistajan hyväksyntä. Hyödyntämispaikan omistajan/haltijan vaihtuessa on tieto jätteen hyödyntämisestä ja sijointupaikasta annettava uudelle omistajalle/haltijalle.

Lisäksi jätteen sijointupaikan suhteen on noudatettava, mitä maankäyttö- ja rakennuslaissa (132/1999), luonnonsuojelulaissa (1096/1996) sekä näiden nojalla annetuissa säännöksissä, määräyksissä tai muissa rajoituksissa on määrätty.

Perustelut: Pienimuotoinen jätteen hyödyntäminen maarakentamisessa ei edellytä ympäristölupaa tai rekisteröinti-ilmoitusta, mutta sillä voi olla haitallisia vaikutuksia maaperään, pohjaveteen tai vesistöön. Määräyksessä esitetään ehdot, joita noudattamalla näitä haittoja voidaan estää. Ilmoitusvelvollisuus on tarpeen valvonnan kannalta. (YSL 16, 17, 202 §)

Muiden säädösten perusteella huomioitava: Mikäli jäte hyödynnetään maarakentamisessa ammattimaisesti tai laitospäiväisesti, tarvitaan joko ympäristönsuojelulain (527/2014) mukainen ympäristölupa tai rekisteröinti-ilmoitus. Valtioneuvoston asetuksessa eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (843/2017) on kerrottu perusteet, jolloin rekisteröinti-ilmoitus riittää

13 § Polttonesteiden ja muiden terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien varastointi ja käsittely

Näissä määräyksissä jäljempänä kemikaaleja koskevat määräykset koskevat polttonesteitä ja terveydelle ja ympäristölle vaarallisia kemikaaleja. Näiden määräysten lisäksi kemikaalien varastoinnissa ja käytössä tulee huomioida myös muut mahdolliset säädökset kuten palo- ja räjähdysvaarallisista aineista annetut määräykset.

Kemikaalit on säilytettävä siten, että mahdollisissa vuototilanteissa kemikaalien valuminen maaperään ja joutuminen edelleen pinta- ja pohjaveteen on estetty. Myös haihtuvien yhdisteiden pääsy ilmaan tulee estää. Kemikaalien säilytykseen käytettävissä säiliöissä tai astioissa tulee olla helposti luettavassa paikassa maininta siitä, mitä kemikaalia säiliö tai astia sisältää.

Kemikaalisäiliöt ja suoja-altaat on sijoitettava siten, että niiden kunto voidaan todeta esteettömästi, ja mahdolliset vuodot havaita nopeasti. Säiliöiden ja suojarakenteiden kuntoa on tarkkailtava säännöllisesti.

Ulkona olevien kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastojen on oltava aidattuja ja lukittuja tai ulkopuolisten pääsy varastoon on muutoin estettävä.

Ulkona oleva nestemäisen kemikaalin säiliö tulee olla kaksoisvaippainen **tai** säiliö on sijoitettava suoja-altaaseen, jonka tilavuus on 110 % säiliön tilavuudesta. Jos suoja-allasta ei ole katettu tai se ei ole umpinainen, siihen kertyvät hulevedet on johdettava hallitusti öljynerottimen kautta.

Pohjavesialueella nestemäisten kemikaalien säiliöiden vuotojen hallinta on toteutettava kaksinkertaisen suojarakenteen mukaisesti. Kaksinkertainen suojausrakenne saavutetaan sijoittamalla kaksoisvaipparakenteinen säiliö suoja-altaaseen, jonka tilavuus on 110 % säiliön tilavuudesta. Pohjavesialueella uusia lämmitysöljysäiliöitä tai muita kemikaalisäiliöitä ei saa sijoittaa maan alle.

Kemikaalien astiavarasto on sijoitettava tiiviille, kantavalle alustalle sekä varustettava suurimman säiliön tilavuutta 110 % vastaavalla tiiviillä suoja-altaalla.

Sisätiloissa kemikaalit tulee säilyttää tiivislattiaisessa, kynnyksin tai lattiakaadoin varustetussa viemärimättömässä tilassa.

Perustelut: Vaarallisten kemikaalien säilyttämistä ja varastointia koskevilla määräyksillä ehkäistään maaperän, pohjaveden ja vesistöjen pilaantumisen vaaraa. Vähäisetkin kemikaalivuodot voivat aiheuttaa merkittävää ympäristön pilaantumista. Kemikaalivuodot viemäriin voivat aiheuttaa haittaa viemäriverkostolle ja jäteveden puhdistamolle. (YSL 16, 17, 202 §)

14 § Säiliöiden tarkastaminen

Kaikki öljy- ja kemikaalisäiliöt putkivetoineen, hälytinlaitteineen ja suojarakenteineen tulee säiliön haltijan toimesta tarkastuttaa valtuutetulla tarkastajalla ensimmäisen kerran 10 vuoden kuluttua säiliön ensiasennuksesta ja tämän jälkeen tarkastuspöytäkirjan mukaisesti.

Tarkastuspöytäkirja on säilytettävä ja pyydetessä esitettävä valvontaviranomaiselle.

Perustelut: Säännölliset tarkastukset tarvitaan riskien minimoimiseksi. (YSL 16, 17, 202)

15 § Maanalaisten säiliöiden poistaminen

Kiinteistön haltija tai omistaja on velvollinen huolehtimaan siitä, että kiinteistöllä sijaitsevat maanalaiset öljysäiliöt ja muut kemikaalisäiliöt täyttöputkineen poistetaan kiinteistöltä, kun niitä ei enää käytetä. Säiliön käytöstä poistamisen yhteydessä säiliöt tulee puhdistaa asianmukaisesti ja mahdolliset vuodot tulee tarkastaa. Maanalaisiksi säiliöiksi luetaan tässä ympäröivän luonnollisen maanpinta-tason alapuolelle sijoitetut säiliöt riippumatta siitä, onko ne sijoitettu kellariin, bunkkeriin tai erilliseen tilaan.

Öljysäiliön käytöstä poistamisesta sekä mahdollisista vuodoista ja ympäristön pilaantumisesta tulee ilmoittaa pelastus- ja ympäristöviranomaisille.

Tämä määräys koskee näiden määräysten voimaantulon jälkeen käytöstä poistettavia säiliöitä.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi perustellun hakemuksen perusteella myöntää poikkeuksen maanalaisten säiliön poistamisvelvoitteesta.

Perustelut: Maanalaisten öljysäiliöiden poistaminen on perusteltua, jotta maaperään ei jää sellaisia säiliöitä, joista voi aiheutua maaperän tai ympäristön pilaantumista. (YSL 16, 17, 202)

16 § Polttonesteiden jakelupisteet

Jakelupisteisiin, joiden säiliöiden yhteistilavuus on alle 10 m³ ja jotka eivät sijaitse pohjavesialueella, sovelletaan seuraavaa määräystä:

Jakelualue on vähintään kolmen (3) metrin säteellä jakelulaitteista rakennettava tiiviiksi ja päällystettävä kestäväksi. Lisäksi on estettävä vuodot jakelulaitteiden korokkeiden alle. Mahdollisen polttonestevuodon pääsy maaperään on estettävä reunuksilla tai vastaavilla järjestelyillä. Jakelualueelle kertyvät pintavedet on johdettava öljynerottimen kautta. Jakelualueella tulee olla imeytysainetta ja muuta kalustoa vuotojen leviämisen estämistä ja keräämistä varten.

Perustelut: Määräykset on annettu maaperän ja pohjaveden likaantumisen estämiseksi. (YSL 16, 17, 202 §)

17 § Maalämpöjärjestelmät

Maalämmön hyödyntämiseen liittyviä porakaivoja ja maalämpöputkistoja ei saa rakentaa 1-luokan pohjavesialueella.

Pintavesien pääsy pohjaveteen on estettävä porausreikään asennettavalla tiiviillä ja riittävän syvällä suojaholkilla. Porausreikä on lisäksi varustettava vesitiiviillä hatulla. Maalämpöjärjestelmissä saa käyttää vain sellaisia rakenteita ja lämmönsiirtoaineita, joista ei aiheudu pohjaveden tai maaperän pilaantumisen vaaraa. Glykolin käyttö on kielletty uusissa maalämpöjärjestelmissä.

Seuraavia Ympäristöministeriön suosituksia maalämpöjärjestelmien minimietäisyyksille tulee noudattaa:

Kohde	Minimietäisyys
Toinen lämpökaivo	15 m
Porakaivo	40 m
Rengaskaivo	20 m
Rakennus	3 m
Tontin raja	7,5 m
Kiinteistökohtainen jätevedenpuhdistamon purkupaikka	
kaikki jätevedet	30 m
harmaat jätevedet	20 m
Viemärit ja vesijohdot	3-5 m
Lämpöputket ja kaukolämpöjohdot	3 m

Perustelut: Määräykset ovat tarpeen pohjaveden ja yhteiskunnan vedenottamoiden veden laadun suojelemiseksi. Maalämpökaivoa porattaessa on vaarana puhkaista orsivesikerroksen alapuolella oleva savikerrostuma, jolloin orsivesikerroksen pinta voi laskea tai paineellinen pohjavesi nousta orsivesikerrokseen. Porareikä voi myös olla vaikutusta pohjaveden virtaussuuntaan ja virtausolosuhteisiin. Mikäli maalämpökaivon rakenteet tiivistetään puutteellisesti, saattaa pintavesiä kulkeutua suoraan pohjaveteen, mikä aiheuttaa pohjaveden pilaantumisen vaaraa. (YSL 17, 202 §)

Muiden säädösten perusteella huomioitavaa: Maalämpöjärjestelmän rakentamiseen tarvitaan maankäyttö- ja rakennuslain mukainen lupa. Pohjavesialueilla maalämpökaivohankkeissa tarvitaan toimenpideluvan lisäksi aina vesilain mukaisen luvan.

18 § Maalämpöjärjestelmien huollossa ja rakentamisessa muodostuvat jätteet

Maalämpökaivon porauksessa muodostuva kiviöly ja liete tulee sijoittaa ja käsitellä siten, ettei siitä aiheudu haittaa naapureille tai ympäristölle.

Uusittaessa maalämpöputkiston lämmönsiirtonesteitä tulee käytöstä poistettu neste kerätä talteen tiiviisiin astioihin ja toimittaa asianmukaiseen jätteen vastaanottoonpaikkaan.

Perustelut: Lämpökaivon porauksessa muodostuu kivipölyä, joka saattaa aiheuttaa haittaa naapureille. Hienojakoisen kiviaineksen ja lietteen loppusijoittaminen voi olla ongelmallista, eikä siitä saa aiheutua haittaa pinta- tai pohjavesille tai naapureille. Käytöstä poistetut lämmönsiirtonesteet voivat olla vaarallisia jätteitä, jotka on toimitettava asianmukaiseen käsittelylaitokseen. (YSL 202 §)

4. LUKU MELUNTORJUNTA

19 § Häiritsevää melua koskevat määräykset

19.1 Yleiset määräykset

Äänenvahvistimen ja äänentoistolaitteiden häiritsevä käyttö ulkotiloissa on kielletty yöaikaan klo 22–09 sekä päiväaikaan sairaalan, vanhainkodin, päiväkodin tai muun vastaavan hoitolaitoksen läheisyydessä. Äänenvahvistimien ja äänentoistolaitteiden käyttö sisätiloissa siten, että niistä aiheutuu haittaa lähiasutukselle, on myös kielletty klo 22–09. Kielto ei koske toimintaa, josta on tehty päätös ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisesta meluilmoituksesta.

Taajaan rakennetulla alueella melua aiheuttava työ on kielletty arkisin klo 22–07, lauantaisin klo 22–09 sekä sunnuntaisin ja pyhäpäivinä klo 22–10 muutoin kuin on tarpeen välttämättömien tilapäisten töiden suorittamiseksi. Jätteiden kuormaaminen on sallittu jätehuoltomääräysten mukaisesti.

19.2 Tiedotusvelvollisuus

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toiminnasta on toiminnanharjoittajan tiedotettava aina etukäteen melun vaikutuspiirissä oleville asukkaille.

Tiedotteesta on käytävä ilmi työstä vastaavien yhteystiedot, työn kesto meluavien töiden osalta ja päivittäinen työaika (päivämäärä, kellonaika).

19.3 Ilmoitusvelvollisuus

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toimenpiteestä tai tapahtumasta tulee tehdä ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen meluilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Meluilmoitus tulee tehdä hyvissä ajoin, kuitenkin vähintään 30 vuorokautta ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi lisäksi velvoittaa tekemään ilmoituksen tilapäisistä tapahtumista ja töistä, jos ne aiheuttavat erityisen häiritsevää melua lähialueelle.

Tilapäisestä murskauslaitoksesta ja moottoriurheilukilpailusta on aina tehtävä meluilmoitus, mikäli toiminta ei edellytä ympäristölupaa.

19.4 Meluilmoitusta EI TARVITSE tehdä seuraavissa tapauksissa:

1) lentonäytös tai tilapäinen yleisölennäytys, johon kuuluu korkeintaan kymmenen nousua tai laskua.

2) äänenvahvistimien ja äänentoistolaitteiden tilapäinen käyttö ulkotiloissa **taajaan rakennetulla alueella** sijaitsevalla aukiolla, urheilukentällä tai muulla yleisökäyttöön tarkoitettussa tai soveltuvassa paikassa ko. paikan toimintaan liittyvien tapahtumien yhteydessä ulkotiloissa arkisin klo 07–22, lauantaisin klo 09–22 tai sunnuntaisin ja pyhäpäivinä klo 10–22. Äänenvahvistimien käyttö ei saa aiheuttaa kohtuutonta häiriötä.

3) rakennus- ja purkutyöt suoritettuna siten, että meluisimmat työvaiheet suoritetaan arkisin maanantaista perjantaihin klo 07.00–18.00 ja erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttö rajoitetaan mahdollisimman vähäiseksi.

4) rakennuslupaan liittyvä louhinta, poraus ja räjäytystyö, paalutus tai iskuvasaran käyttö, jota tehdään arkipäivisin maanantaista perjantaihin klo 7–18 ja jonka kesto on alle 10 työpäivää.

5) ulkona **taajaan rakennetulla alueella** tapahtuva rakenteiden ja esineiden hiekkapuhallus tai häiritsevää melua aiheuttava muu rakennusten ja rakenteiden kunnostustyö arkisin klo 07–18 välisenä aikana. Toimenpiteen käynnistämisestä on kiinteistön haltijan tai toimenpiteen suorittajan tiedotettava naapureille.

6) **Liikkuvaan ajoneuvoon tai muuhun kulkuvälineeseen asennettujen sekä kannettavien** äänentoistolaitteiden käyttö ulkosalla mainostarkoituksessa klo 08–18 välisenä aikana korkeintaan 4 tuntia päivässä.

19.5 Yleisötilaisuuksien meluntorjunta

Tilaisuuden, tapahtuman tai toimenpiteen järjestäjän on tarvittaessa annettava ympäristönsuojeluviranomaiselle tiedot äänenvahvistinlaitteiden sijoittamisesta alueelle ja muista valvonnan kannalta tarpeellisista ominaisuuksista.

Yleisötilaisuuksien ja muiden tilapäisten tapahtumien järjestäjän tulee huolehtia siitä, että äänentoistolaitteiden suuntaus ja äänenvahvistinlaitteiden säädöt on toteutettu siten, että niiden käyttö häiritsee naapurustoa mahdollisimman vähän.

***Perustelu:** Säännökset on annettu yleistä viihtyvyyttä ajatellen. Erityisen häiritsevää melua aiheuttavia koneita ovat esimerkiksi naulain, pyörösaha, moottorisaha ja lehtipuhallin. Melutaso on yöaikaan pysyvä valtionneuvoston (993/1992, § 2) antamien ohjearvojen (1 tunnin keskiarvo) mukaisena. (YSL 202)*

5. LUKU KUNNOSTUS- JA HUOLTOTOIMENPITEET

20 § Pölyn- ja liukkaudentorjunta

Kulkuväylien ja muiden alueiden kunnossapidon yhteydessä tulee pölyämistä ehkäistä tarvittaessa esimerkiksi kostuttamalla kunnossapidettävät väylät ja muut alueet.

Teiden ja muiden kulkuväylien suolauksessa tulee kiinnittää erityistä huomiota pohjaveden suojeluun ja tarpeetonta suolausta on vältettävä. Liukkaudentorjunnassa suositellaan vaihtoehtoisia liukkaudentorjuntakemikaaleja, jotka ovat pienempi uhka pohjaveden laadulle kuin natriumkloridi.

Perustelut: Erityisesti keväisin katu- ja tiealueiden puhdistamisen yhteydessä nousee ilmaan leijuvaa pölyä, jonka pitoisuudet saattavat ylittää valtioneuvoston ilmanlaadulle asettamat ohjearvot. Puhdistettava alue tulee tarvittaessa kastella, jotta haitat ympäristölle ja terveydelle voidaan estää. (MSL 202)

21 § Kunnostustyöt

Rakennusten julkisivujen ja ulkotiloissa suoritettavien rakenteiden tai esineiden kemiallisessa maalinpoistossa, hiekkapuhallus-, maalaus- ja muiden kunnostustöiden yhteydessä tulee huolehtia siitä, että toiminnasta aiheutuva pöly, asbestipöly, liuotainainehöyryt tai melu eivät aiheuta terveyshaittaa, vahinkoa tai haittaa naapurikiinteistöille tai niiden käytölle eikä muutakaan ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Rakennusten kunnostustöistä vastaavan tulee varmistua ennen töiden aloitusta työstettävien ja/tai poistettavien materiaalien haitallisista ominaisuuksista ja ne tulee huomioida työmenetelmissä. Asia tulee varmistaa tarvittaessa tutkimuksilla. Työkohde ja maanpinta on suojattava tarvittaessa esimerkiksi tiiviillä peitteellä siten, että haitta-aineiden pääsy maaperään, vesistöön ja viemäriin estetään. Työmaa-alue on siivottava viivytyksettä ja syntyneet jätteet on toimitettava jätteiden laadun edellyttämään käsittelyyn.

Perustelut: Riittäväillä suojaustoimenpiteillä voidaan merkittävästi vähentää ympäristön pilaantumisen vaaraa taikka terveys- tai viihtyisyyshaittaa. (YSL 16, 202)

6. LUKU ILMANSUOJELU

22 § Savukaasupäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisy

Taajaan rakennetulla alueella on oksien, risujen ja lehtien sekä muiden jätteiden avopoltto kielletty.

Kiinteistökohtaisissa lämmityskattiloissa tai muissa tulipesissä (myös ulkona) ei saa polttaa jätettä eikä muitakaan sellaisia aineita, joiden palaessa syntyy haitallisia päästöjä. Tällaisia aineita ovat mm. paine- ja pintakäsittely puutavara, muovit, tekstiilit sekä kostea materiaali.

Rakennusten savukaasupäästöjen tai muiden päästöjen päästökorkeus ja teollisuus-, tuotanto- ja yritysikiinteistöjen sekä pysäköintirakennusten ilmanpoiston sijoitus on toteutettava siten, että savu- ja poistokaasujen leviäminen ympäristöön normaaleissa sää- ja käyttöolosuhteissa ei aiheuta haittaa naapurikiinteistöille, ympäristölle eikä terveydelle.

Kiinteistön tulisijoja tulee hoitaa ja käyttää siten, että hyvät palamisolosuhteet aina varmistetaan.

Perustelut: Puuta polttaessa muodostuu terveydelle haitallista häkää, hiilivetyjä ja pienhiukkasia. Puunpolton tuottamat ilmansaasteet voivat aiheuttaa merkittävää terveyshaittaa erityisesti hankalissa sääolosuhteissa. Haittoja voi minimoida polttamalla oikein. (YSL 202 §)

7. LUKU ELÄINSUOJAT JA LANNAN LEVITTÄMINEN

23 § Eläinsuojat

Määräys koskee lupa- ja ilmoitusmenettelyn ulkopuolelle jääviä eläinsuojia.

Uutta eläinsuojaa tai lantala ei saa rakentaa alle 50 metrin etäisyydelle häiriintyvistä kohteesta kuten naapurin asuinrakennuksesta tai vapaa-ajan asunnosta. Uusien pienten eläinsuojien suojaetäisyys on vähintään 40 metriä.

Perustelut: Uusien eläinsuojien sijoittumista on tarpeen säännellä, jotta voidaan ehkäistä naapurustolle aiheutuvia haittoja, kuten esimerkiksi hajuhaittaa. (YSL 202 §)

Muut huomioon otettavat määräykset: vähimmäisetäisyys lantalasta esimerkiksi vesistöihin ja kaivoihin on määritelty nitraattiasetuksessa.

24 § Lannan, virtsan, säilörehun ja jätevesilietteen puristenesteen levittäminen

Lietelannan, virtsan tai säilörehun puristenesteen levittäminen on kielletty tärkeällä (I-luokan) pohjavesialueella. Kiinteän lannan ja käsitellyn jätevesilietteen levitystä tulee välttää. Alle 250 metrin etäisyydellä kunnallisesta vedenottamosta ei saa levittää kiinteää lantaa tai käsiteltyä jätevesilietettä.

Vesistöjen rantaan ja valtaojien varsille tulee jättää vähintään 10 metrin levyinen suojavyöhyke, jolle ei levitetä lantaa, virtsaa tai puristenestettä.

Perustelut: Määräykset on annettu haittojen minimoimiseksi naapureille ja ympäristölle sekä pohjaveden suojelemiseksi. Lannan käyttö kaivon lähellä voi vaarantaa talousveden laadun. (YSL 17, 202 §)

8. LUKU VALVONTATIETOJEN ANTAMINEN

25 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Kiinteistön haltijan tai omistajan, alueen käyttäjän, toiminnan harjoittajan tai järjestäjän on annettava ympäristönsuojeluviranomaiselle valvontaa varten tarpeelliset tiedot ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta sekä toimenpiteistä, laitteista ja suunnitelmista, joilla on tarkoituksena ehkäistä ja torjua ympäristön pilaantumista siten, kuin näissä määräyksissä erikseen säädetään.

9. LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

26 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi erityisestä ja perustellusta syystä myöntää hakemuksesta yksittäistapauksissa luvan poiketa näistä määräyksistä. Poikkeamisesta ei saa aiheutua näiden määräysten tavoitteiden syrjäytymistä.

27 § Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset

Jos näitä määräyksiä rikotaan tai laiminlyödään, valvontaviranomaisen on ympäristönsuojelulain 179 §:n mukaisesti kehotettava lopettamaan määräysten vastainen menettely ja ryhdyttävä toimiin ympäristönsuojelulain 175 ja 176 §:ssä tarkoitetun hallintopakkoasian vireille saattamiseksi. Tällöin viranomainen voi ympäristönsuojelulain 184 §:n mukaisesti tehostaa antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella tai toiminta keskeytetään

Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin pakkokeinoista ja seuraamuksista säädetään tarkemmin ympäristönsuojelulain (527/2014) 18 luvussa, 20 luvun 224 ja 225 §:ssä sekä rikoslain 48 luvussa (578/1995).

10. LUKU VOIMAANTULOSÄÄNNÖKSET**28 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo**

Nämä ympäristönsuojelumääräykset tulevat voimaan xx. päivänä xx-kuuta 2020.

29 § Siirtymäkausimääräykset

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesupaikkoja koskevat vaatimukset tulee täyttää vuoden 2022 loppuun mennessä (6 §).

Kemikaalien varastoinnin ja käsittelyn tulee täyttää näissä määräyksissä esitetyt vaatimukset vuoden 2022 loppuun mennessä (10 §).

Polttoaineiden jakelupisteiden, jotka on otettu käyttöön ennen näiden määräysten voimaantuloa, tulee täyttää kohdan 10 määräykset vuoden 2022 loppuun mennessä (11 §).

Kartat: <http://karta.raseborg.fi>